

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

L'engany de Martí al sector tabaquer

Mentre el cap de Govern "estudia" i "reflexiona", el país s'empantanega

La setmana passada ens ha deixat una clara mostra de les operacions de maquillatge informatiu que desplega el Govern de Toni Martí. Intenta dissimular que, al capdavall, a Brussel·les no hi negocia res. Diuen amén al que ens imposen els funcionaris de la Comissió Europea.

El 22 de novembre els titulars dels diaris nacionals ho veien així: "Martí condiona al diferencial de preus la pervivència del sector tabaquer" (*Diari d'Andorra*); "Martí estudiarà la proposta de transició per al tabac" (*El Periòdic d'Andorra*); "Martí manté que vol una reflexió sobre la proposta de la UE per al tabac" (BonDia).

Toni Martí pretén dissimular la preocupant realitat: la Unió Europea ha decidit posar fi al tractament especial del tabac establert en l'acord comercial d'Andorra amb la Comunitat Econòmica Europea que vam començar a aplicar el primer de juliol del 1991. D'avisats ja n'estàvem. La primavera del 2014 vam saber que, a Brussel·les, a instigació espanyola, la Comissió Europea plantejava que l'acord d'associació suposés una unió duanera total, és a dir que englobaria els productes agrícoles i, en conseqüència, el tabac.

Durant tres anys el Govern ho ha amagat. I mai no s'ha volgut parlar clar ni explicar la veritat al sector tabaquer, no fos cas que Toni Martí perdés vots.

No han volgut parlar clar i han forçat l'engany amb la teoria de les "línies vermelles". La qüestió del tabac n'era una, ves per on,

que mai dels mais no acceptarien de trepitjar ni, menys encara, de creuar.

Doncs ja ho veiem, ara Toni Martí "estudiarà" i "reflexionarà" però ja sap que no "condicionarà" pas la posició de la Unió Europea en relació al tabac.

Les declaracions de Toni Martí sobre el tabac han posat en relleu l'habitual cinisme de la seva política, però també el desvergonyiment per canviar de discurs sobre la marxa. Sembla com si la

La UE vol liquidar el tracte especial al tabac previst a l'Acord Duaner

La Comissió planteja una unió duanera que inclogui tots els productes agrícoles

seva memòria hagués esborrat paraules pronunciades fa pocs mesos.

Tenim un cap de Govern que ha entrat en l'era de la postveritat. El professor irlandès Ralph Keyes va crear aquesta expressió l'any 2004. En el seu llibre *L'era de la postveritat*, Keyes explica que en l'era de la postveritat les fronteres entre veritat i mentida, honestat i dissimulació, ficció i no-ficció s'esborren. Enganyar es converteix en una mena de desafiament i després en un joc, i acaba esdevenint un hàbit, un

costum. Toni Martí ha esdevingut un veritable mestre en aquest joc.

L'aluminosi institucional, el cinisme administratiu o les crides genèriques al diàleg sense que passi res produeixen una creixent crispació. ¿Què podíem esperar? En els darrers cinc anys i mig uns i altres ens hem anat acostumant a un sistema polític –el de DA– que pretén assentar la seva legitimitat no pas tant en la identificació ideològica (més retòrica que no pas real si ens fixem en els aspectes clau que afecten el treball i la subsistència de la gent), sinó en la seva capacitat de proveir de menjadores oficials els estómacs agraïts, de prometre millores als funcionaris i d'anant enfortint adhesions.

Està en joc no solament, que també i molt especialment, el futur del sector tabaquer sinó el del país, la possibilitat de seguir vetllant pels que ho tenen més difícil i la simple perspectiva d'un futur més just. Ja n'hi ha prou de jocs retòrics.

Pretenen que s'expliqui l'abast, la importància, els riscos i les oportunitats d'un nou embrancament amb la Unió Europea quan, al capdavall, s'amaga informació cabdal per poder avaluar, responsablement i seriosament, les conseqüències d'aquest acostament.

No saben on van i pretenen que tots els altres pugem a aquest vaixell sense rumb, ni capità conegut, amb la finalitat que, quan quedi ben empantanegat, puguin dir que nosaltres també hi érem.